

eller $\frac{1}{2}$ eller slet ikke nogen Brokke af Directionen, dog kommer til at være den egentlige ene Raadende. Dette forudsætter jeg ogsaa som givet for det Tilfælde, at det nærværende Forslag antages. Naar der af den ærede anden Landsstingsmand for første Kreds (Wesfely) er fremhævet flere Spørgsmaal, som at det dog vilde være urimeligt, om ikke Skoledirecteuren skulde afgjøre s. Ex. Antagelsen af Lærebøger og Bedømmelsen af Lærernes Dygtighed, Mulctering af Lærerne o. s. v. — saa siger jeg: Ganste vist; men der er for mig ikke Skygge af Tvivl om, at ligesom det upaatvivlelig var Skoledirecteuren, som deri havde en afgjørende, maastee den ene afgjørende, Myndighed, medens han kun var $\frac{1}{2}$ af den Myndighed, der formeentlig skulde være den afgjørende, vil han ogsaa beholde den, naar han er den, der maa udtale sig i de Forhandlinger, der finde Sted i Directionen, hvor han jo har Sæde, angaaende disse Spørgsmaal. Med Hensyn til Skoleinspectorens Stilling, da maa det ikke tabes af Sigte, at Skoleinspecteuren slet ikke nu er Medlem af Skolecommissionen; det vilde altsaa være en bestemt Forandring i hans Stilling, naar han blev det, og der kan derfor ialtsald ikke herved være Tale om, at der skulde tabes Noget af, hvad han tidligere var i Besiddelse af. Det, der for mig staar som Hovedformaalet og det Hovedgode, der opnaaes ved Lovforslaget ogsaa i den Stikfelse, hvort det foreligger, vil være det at bringe disse communale Bestyrelser eller Collegier, saalænge man maa antage denne Ordning for rigtig — og hidtil foreligger der intet Forslag om Forandring i denne Henseende — ned til et saadant passende Tal, at ikke hele Forretningsførelsen altfor meget forsinkes netop ved det store Tal af Medlemmerne. Naar det erindres, at Skoledirectionen bestaar af 7 Medlemmer, og naar der dernæst lægges Mærke til, hvad jeg troer ikke at feile i at yttre, at Skolecommissionerne kunne bestaae af fra 4 til 11 Medlemmer, saa er det klart, at der herved er en meget væsentlig Ulempe tilstede, som upaatvivlelig vil være fjernet saavel ved den ene Ordning som ved den anden. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skoledirecteurens og Skoleinspectorens

Stilling, troer jeg, at man maa, saaledes som ogsaa den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) bestemt har udtalt overfor den ærede 2den Landsstingsmand for samme Kreds (Wesfely), lægge stor Vægt paa, at der er en overordentlig Forskiel imellem, om den paagældende sagkyndige Mand er tilstede ved Forhandlingerne og har Leilighed til at gjøre sin Mening gjældende — og han vil ogsaa kunne have Recurs for denne Mening ad andre Veie, dersom den ikke skulde finde Indgang paa de Steder, hvor den dog vel i Regelen vil finde den, og hvor det ganste vist maa betragtes som et forøget Ansvar for de Paagældende, dersom de handle med Tilstedesættelse af hvad der fra den sagkyndige Embedsmands Side er yttret — og om han blot leilighedsvis kan blive hørt over en eller anden Sag, og jeg troer, at Forskiellen mellem ved Afstemningen at kunne afgive sin Stemme, naar man ubetinget skal være i Minoriteten, ligeoverfor 2 Andre eller, som for Diebliffet, ligeoverfor 6 Andre, er af en underordnet Betydning. Jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev rettet til mig af den ærede Viceformand, antyde, at jeg forudsætter det som selvsølgelig, at den hele Forretningssgang, altsaa ogsaa ved Referatet af Sagerne, maa blive den samme som hidtil, indtil en Forandring tilveiebringes ad den Veie, som i Slutningen af § 1 er blevet antydet.

Wesfely: Jeg skal blot tillade mig at udtale mig addeles bestemt mod den Dpfattelse af Sagen, der, som det forekommer mig, er fremført, at det, at være raadgivende Medlem, skulde være ligesaa godt som at være lovgivende.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Borgen og Drieser:

Til § 1.

Paragraphen affattes saaledes:

Directionen for Borgere og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn skal herefter bestaae af Borgemeesteren for Magistratens første Afde-